

บทที่ 3

ภูมิหลังเมืองนครราชสีมาและลักษณะความเชื่อที่มีต่อ^๑

อนุสาวรีย์ท้าวสุรนารี

ก่อนกล่าวถึงความเชื่อและพิธีกรรมที่มีต่อท้าวสุรนารี ผู้วิจัยขอกล่าวถึงภูมิหลังเมืองนครราชสีมาเพื่อให้มีความต่อเนื่องกับประวัติความเป็นมาของท้าวสุรนารีดังนี้

ภูมิหลังเมืองนครราชสีมา

เมืองนครราชสีมาชาวบ้านนิยมเรียกกันว่า “โคราช” คำว่า โคราช มีที่มาคือในสมัยโบราณนั่งน้ำลำตะคงมีเมืองเก่าแก่โบราณอยู่สองเมือง (เมืองที่เก่านากกว่าตั้งอยู่บนฝั่งน้ำด้านทิศเหนือซึ่งว่า เมืองเสนา อีกเมืองหนึ่งตั้งอยู่บนฝั่งน้ำด้านทิศใต้ ซึ่งว่าเมืองโครามะปุระ) เมืองทั้งสองนี้ขอมสร้างขึ้นมาเป็นเมืองหน้าด้านสมัยขอมมีอำนาจรุ่งเรืองเพื่อป้องกันภัยจากไทยภาคกลางที่ยกทัพมาทำศึกสงคราม ขอมสร้างเมืองเสนาขึ้นมาก่อนแล้วถูกทิ้งร้างไป ต่อมาก็ต้องการปรับปรุงเมืองเสนาใหม่ให้มั่นคงแข็งแรง ไว้ป้องกันชาศึกแต่ไม่สามารถซ่อมปรับปรุงได้เพราะรกร้างปรักหักพังมาก จึงได้มาสร้างเมืองหน้าด้านขึ้นใหม่ซึ่งว่า เมืองโครามะปุระ ครั้นต่อมาขอมเลื่อนอำนาจลง คนไทยจึงได้เข้าอยู่อาศัยครอบครองเป็นใหญ่ในบริเวณนั้นและเรียกชื่อเพียนจากชื่อเมืองเดิมคือ เมืองโครามะปุระ ว่า โคราช (วิทยา อินทะกนก 2520, 1)

ต่อมาในสมัยพระเจ้าอยู่หงษ์ทรงเห็นว่าบริเวณที่ตั้งเมืองปัจจุบันนี้ชัยภูมิคิดกว่าเมืองโคราชเก่าที่คนไทยอาศัยอยู่ จึงทรงสร้างเมืองขึ้นใหม่และตั้งชื่อเมืองที่สร้างขึ้นใหม่โดยเอาชื่อเมืองเก่าแก่เดิมสองเมือง คือ เมืองเสนา กับ เมืองโคราช รวมกันตั้งเป็นชื่อเมืองใหม่ว่า “นครราชสีมา” แล้วอพยพคนไทยที่อาศัยอยู่ในเมืองโคราชเก่าทึ่งหมาดรวมเป็นกำลังของเมืองใหม่ เมืองโคราชเก่าทิ้งร้างไป แต่คนในเมืองโคราชเก่าที่อพยพลงมาก็ยังถือว่าตนเป็นชาวโคราชอยู่จึงติดปากเรียกเมืองใหม่ว่า โคราชด้วย ทำให้คนเมืองอื่นพากันเรียกตามไปด้วย ชื่อเมืองนครราชสีมาที่ตั้งขึ้นใหม่จึงใช้เป็นชื่อทางการไป เพื่อจะมานิยม

ให้เพร่หอยในภายหลัง แต่ก็ยังนิยมเรียก “โคราช” มากกว่า เพราะเป็นชื่อเดิมและออกเสียงพยานค์สั้นกว่าตามอุปนิสัยคนไทยไม่ชอบพูดคำยาวๆ (วิทยา อินทะกนก 2520, 2-3)

เมืองครราษสีมา มีความสำคัญในฐานะเป็นเมืองหน้าด่านของรับศึกป้องกันเมืองหลวงทางด้านตะวันออกเฉียงเหนือ ข้าศึกที่ยกมาด้านนี้ต้องผ่านเมืองครราษสีมา ซึ่งเมืองนี้มีทำเลที่ตั้งและขัยภูมิในการป้องกันข้าศึกเป็นอย่างดี ในรัชสมัยสมเด็จพระนารายณ์มหาราชพระองค์ทรงวิตกถึงความมั่นคงทางเมืองหลวง เพราะถ้าข้าศึกตีฝ่าผ่านนครราชสีมาไปได้ก็สามารถดุดครงสู่เมืองหลวงโดยสะดวก จึงทรงโปรดให้สร้างแนวกำแพงป้องกันข้าศึกให้มั่นคงแข็งแรง โดยขุดคูเมืองลึก 3 วา กว้าง 10 วา รอบเมืองก่อกำแพงสูง 5 วา มีประตูปิดเปิด 4 ประตู บนประตูทำเป็นหอปัญชาการรบ บนแนวกำแพงมีป้อมปืนใหญ่แข็งแรง 15 ป้อม มีใบเสนาเป็นที่กำบัง 4,302 ใบ นครราชสีมาจึงกลายเป็นเมืองหน้าด่านที่แข็งแกร่งยิ่งของกรุงศรีอยุธยา ยกที่ข้าศึกจะเข้าแน่ได้ และนครราชสีมาไม่เคยถูกข้าศึกโขนตีแตกเลย ที่เคยพ่ายแพ้ก็เพราะหลงกลข้าศึก ความแข็งแรงของการป้องกันถึงกับตั้งชื่อประตูทั้ง 4 ดังนี้ ประตูทางด้านเหนือชื่อว่า “ประตูพลแสน” หมายความว่าต้องใช้กำลังถึงแสนคนจึงตีแตกได้ ประตูด้านตะวันออกชื่อว่า “ประตูพลล้าน” ด้านนี้ต้องถึงล้านคนจึงตีแตกได้ ประตูด้านใต้ชื่อว่า “ประตูไชยมงคล” เป็นประตูชัยที่จะยกออกไปโอบหลังข้าศึก เมื่อได้ทีและประสบชัยชนะในที่สุด ประตูด้านตะวันตกชื่อว่า “ประตูชุมพล” เพราะเป็นที่ชุมนุมพลของฝ่ายตั้งรับ (วิทยา อินทะกนก 2520, 4-5)

ปัจจุบัน “ประตูชุมพล” มีความสำคัญมาก เพราะเป็นที่ประดิษฐานของอนุสาวรีย์ท้าวสูรนารี ชื่อประตูเมืองทั้ง 4 ประตู คือ ประตูชุมพล ประตูพลล้าน ประตูพลแสน และประตูไชยมงคล เป็นชื่อที่เรียกเป็นทางการ ความหมายของชื่อประตูเกี่ยวข้องกับการป้องกันศึกส่วนรวมทั้งสิ้น แต่ก็มีชื่อที่ชาวบ้านทั่วไปเรียก เช่น ประตูพลล้าน เรียกว่า ประตูตะวันออก ประตูพลแสน เรียกว่า ประตูน้ำ เพราะสามารถระบายน้ำจากในเมืองออกไปสู่ลำตะคอง ได้มีน้ำในเมืองมากเกินไป ส่วนประตูไชยมงคล เรียกว่า ประตูผี เพราะเมื่อมีผู้เสียชีวิตจะนำศพออกไปเผาหรือฝังทางประตูนี้ เนื่องจากในเมืองไม่มีการเผาศพและธรรมเนียมนี้ยังรักษาไว้มาจนถึงทุกวันนี้ วัดทุกวัดภายในเขตกำแพงเมือง ได้แก่ วัดพระนารายณ์มหาราช (เดิมชื่อวัดกลางนคร) วัดบึง วัดอิสาน วัดพวยพ วัดสารแก้ว และวัดบูรพ์ จึงไม่มีเมรุเผาศพ

1. กบฏเจ้าอนุวงศ์และวิรกรรมท้าวสุรนารี

ท้าวสุรนารี หรือคนท้าวไปนิยมเรียกว่า “คุณหญิงโน” เป็นชาวจังหวัดนครราชสีมา สมรสกับพระยาปลัด ไม่มีบุตร พระยาปลัดรับราชการในสมัยพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว ในแผ่นดินพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว เกิดเหตุการณ์สำคัญ คือ เจ้าอนุวงศ์ผู้ครองเมืองเวียงจันทน์ ซึ่งเป็นเมืองประเทศาชของไทยในขณะนั้นได้เดินทางมาถวายพระเพลิงพระบรมศพพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย เจ้าอนุวงศ์มีโอกาสเฝ้าพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัวและสังเกตการณ์ในกรุงเทพฯ หลังการเปลี่ยนแผ่นดิน เจ้าอนุวงศ์เห็นว่าเจ้านายใหญ่ของไทยสืบราชบัลลังก์มีหลายองค์เหลืออยู่แต่ผู้ที่มีพระชนมาน้อยไม่มีความรอบรู้ราชการบ้านเมือง และเวลาอันนั้น อังกฤษแคร่งตั้ง เช่นรีเบอร์นี เป็นทูตเข้ามาขอทำสนธิสัญญา ในชั้นแรกฝ่ายไทยไม่ต้องการทำสนธิสัญญา มีการโต้ตอบกันเป็นเวลานาน จึงเกิดความขัดแย้งกับพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว เจ้าอนุวงศ์คิดว่าไทยขณะนั้นกำลังประสบภัยจากมหาอำนาจอังกฤษ เจ้าอนุวงศ์ซึ่งเห็นเป็นโอกาสที่จะยกทัพมาดีเมืองไทยให้แตกพ่าย เจ้าอนุวงศ์จึงกราบถูละลายองค์เหลืออยู่แต่ผู้ที่มีพระชนมาน้อยไม่มีความรอบรู้ราชการบ้านเมือง และเวลาอันนั้น อังกฤษแคร่งตั้ง เช่นรีเบอร์นี เป็นทูตเข้ามาขอแบ่งพวกรัชวาราชลาวและชาวด้วยเวียงจันทน์ที่ถูกไทย瓜ดต้อนลงมา และชาวด้วยเวียงจันทน์ที่มีภูมิลำเนาอยู่ที่จังหวัดสารบูรีเพื่อกลับคืนสู่นครเวียงจันทน์ แต่ พระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงไม่อนุญาตและมีพระราชดำริว่า พวกรัชวทีมาตั้งภูมิลำเนาเป็นหลักอยู่หัวเมืองชั้นในแล้ว ถ้าพระราชทานไปแม้มีแต่พวกริดพวกรหัสพวกร่องกึ่งจะพาภันสำเริง จึงไม่พระราชทานตามเจ้าอนุวงศ์ประสงค์ เจ้าอนุวงศ์จึงรู้สึกอับอาย เมื่อกลับไปเมืองเวียงจันทน์แล้วก็ตั้งตนเป็นกบฎ (วนิคานา สถิตานันท์ 2529, 7-8)

ใน พ.ศ. 2369 มีข่าวลือไปถึงเมืองเวียงจันทน์ว่าไทยเกิดพิพากษ์กับอังกฤษ อังกฤษจะท้าพิริเวชมาตีกรุงเทพฯ เจ้าอนุวงศ์ได้โอกาสจึงก่อการกบฎและยกทัพเข้ายึดเมืองนครราชสีมา โดยหลอกหลวงเจ้าเมืองรายทางว่าอังกฤษรบกับกรุงเทพฯ จึงยกทัพมาช่วย เจ้าเมืองกรมการรายทางไม่รู้เท่าทันก็ยอมให้กองทัพเวียงจันทน์ผ่านเมืองมา และจ่ายเสบียงอาหารให้จนมาถึงเมืองนครราชสีมา ขณะนั้นพระยานครราชสีมาและพระยาปลัดไปราชการอยู่ที่เมืองชุมขันธ์ เมืองนครราชสีมาไม่ต่ำกว่ารักษามีเมือง เจ้าอนุวงศ์ซึ่งเข้ายึดเมืองนครราชสีมาแล้วให้เข้าราชวงศ์ (เง่า) ผู้เป็นบุตรยกกองทัพหน้าลงมากว่าด้วยคนที่เมืองสารบูรี (วนิคานา สถิตานันท์ 2529, 8)

ฝ่ายเจ้าอนุวงศ์เมื่อตั้งกองทัพอยู่ที่เมืองนครราชสีมา ได้สั่งให้ภาคต้อนครอบครัวชาวเมืองนครราชสีมาส่งขึ้นไปเมืองเวียงจันทน์ ผู้คุณชาวนครราชสีมา คือ เพียรรามพิชัย เพียรรามพิชัยได้สั่งให้รินอาวุชาจากชาวเมืองจนหมอดสิน แม้แต่มีดและเสียมก็มีให้มีติดตัว ครั้งนั้นคุณหญิงไมกรรยาพระยาปลัดเมืองนครราชสีมา ก็ถูกคุมตัวไปด้วย คุณหญิงโน่นนี้ เป็นหญิงที่กล้าหาญมีสติปัญญา สามารถคิดกลอุบายนิววนผัดผ่อนให้ควบคุมไปช้าๆ รอ พากครัวที่ถูกภาคต้อนอื่นๆ ไปทันกันที่ทุ่งสัมฤทธิ์ ในระหว่างการเดินทางคุณหญิงโน ได้ ออกอุบายนิวช้าเมืองนับถือและเชื้อฟังทหารผู้ควบคุม แม้จะได้รับความทารุณประการใด ก็ขอให้อุดหน ทหารผู้ควบคุมต้องการข้าวปลาอาหารก็จัดหาให้จนเป็นที่พอใจ ขบวนชาว เมืองได้เดินทางจนถึงทุ่งสัมฤทธิ์แล้วเมืองพิมาย หรืออำเภอพิมายในปัจจุบัน จึงหยุดและ ตั้งค่ายพักแรม ณ ที่นั้นคุณหญิงโนได้ออกอุบายนิวช้าเมืองนำข้าวปลาอาหารและสุราไป เสียงดูทหารผู้คุมหมายและขาดความระมัดระวัง ครั้นแล้วคุณหญิงโนจึงจัดครอบครัว ที่ถูกต้อนไปในวันนั้นเป็นกองหน้ากองหลัง ประกอบด้วยอาชุมมีด ขอบ เสียม และไม้ ตามแต่จะหาได้ ส่วนคนซราและเด็กให้อยู่ริ่งท้าย คุณหญิงโนเป็นผู้นำเข้าโงมตีกองทหาร เมืองเวียงจันทน์โดยไม่ทันรู้ตัว เก็บเอาเครื่องศัตรuator ไว้สำหรับตัว ส่วนพากครัวพร้อม ใจกันนำทหารที่ควบคุมล้มตายเป็นอันมาก ที่เหลือก็แตกพ่ายกระฉักระจายไป

ครั้นเจ้าอนุวงศ์ทราบข่าวก็ให้เจ้าสุทธิสารคุณกำลังไปปราบพากครัว พากครัวก็จัด กันเป็นกระบวนการทัพ กรรมการผู้ใหญ่คุณพลผู้ชาย ตัวคุณหญิงโนคุณพลผู้หญิง ยกออกตี กองทัพพากชาวเวียงจันทน์แตกยับยิน กิตติศัพท์ของความมีชัยของคุณหญิงโนเลื่องลือ ไปอ่ำงราชเรื้ວ ชาวเมืองที่หลบหนีกองทัพเมืองเวียงจันทน์อยู่ตามป่าดงจึงเข้ามา สมทบมากขึ้น เมื่อการณ์เป็นไปเรื่นนี้เจ้าอนุวงศ์ก็หัวญี่สิ่ยเกรงชาวเมือง โขนตีบีดเมือง นครราชสีมาคืน ครั้นจะยกกำลังที่มีติดตามกองหน้าไปเมืองสารบูรีเพื่อโขนตีกรุงเทพฯ ก็ เกรงมีศึกนาน เจ้าอนุวงศ์จึงล่าทัพกลับเมืองเวียงจันทน์ไปในปีนั้น และพากครัวเมือง นครราชสีมาไม่ได้ถูกภาคต้อนไปแต่อ่ำงได

เมื่อเจ้าอนุวงศ์ถอยทัพกลับไปจากเมืองนครราชสีมาแล้ว คุณหญิงโน ก็ได้นำครอบครัวชาวเมืองที่เหลือกลับเมืองนครราชสีมาตามเดิม ด้วยความดีความชอบครั้งนั้น เมื่อ เสร็จการทรงคราบแล้ว พระบาทสมเด็พระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัวจึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ สถาปนาคุณหญิงโนเป็น “ท้าวสุรนารี” ทรงพระราชนานเครื่องยศทองคำเป็นเกียรติและ

ในการต่อมา พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชฯ เจ้าอยู่หัวฯ ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้พระยาปลัดสามีของท้าวสุรนารีเป็น “พระยามหิศราธิบดี” ที่ปรึกษาราชการเมืองนครราชสีมาด้วย (วนิชา สถิตานันท์ 2529, 9)

2. การประดิษฐานอนุสาวรีย์ท้าวสุรนารี

เมื่อคุณหญิงโมหรือท้าวสุรนารีรับชนะที่ทุ่งสำริดแล้ว ท้าวสุรนารีไม่ได้ยกทัพเข้าเมืองทันที ท่านได้แผลงบริเวณใกล้เคียงกับวัดท่าตะโกในปัจจุบันและต้องการจะสร้างวัด จึงได้สร้างแพเป็นรูปศาลาลอยและอธิฐานเสียงทางว่า ถ้าแพที่สร้างขึ้นลอยไปติดที่บริเวณใดก็จะสร้างวัดเป็นอนุสรณ์ที่บริเวณนั้น ปรากฏว่าแพลอยไปติดริมฝั่งของลำตะคง ท้าวสุรนารีจึงสร้างวัดขึ้น ณ ที่นั้นเมื่อ พ.ศ. 2370 ปัจจุบันคือ วัดศาลาลอย เมื่อสร้างวัดนี้แล้วทั้งท้าวสุรนารีและพระยาปลัดสามีได้ไปทำบุญที่วัดนี้เป็นประจำ จนท้าวสุรนารีถึงแก่อนิจกรรมเมื่ออายุได้ 81 ปี พระยาปลัดสามีจึงทำพิธีมาปักกิจศพท้าวสุรนารีที่วัดนี้ และนำอัฐิของท่านบรรจุไว้ที่สูปเจดีย์ มีผู้มาเคราะบูชาสักการะในคุณงามความดีของท้าวสุรนารีอยู่ตลอดเวลา ต่อมาไม่นานเกิดน้ำท่วมวัดศาลาลอย ทำให้เกิดความเสียหายแก่สูปเจดีย์และอัฐิของท่าน ผู้สำเร็จราชการมณฑลคราชสีมาขณะนั้นคือ พลตรีพระยาสิงหเสนี (สะอาด สิงหเสนี) จึงย้ายอัฐิของท่านไปไว้ที่วัดกลาง (วัดพระนารายณ์มหาธาตุ) ในปี 2442 ซึ่งเป็นวัดที่ตั้งอยู่ใจกลางเมืองนครราชสีมา เมื่อย้ายอัฐิของท่านมาไว้ที่วัดกลาง ชาวนครราชสีมาเกียรติยิ่งคงเดินทางมาสักการะท่านที่วัดนี้อย่างต่อเนื่อง ส่วนวัดศาลาลอยก็กลับเป็นวัดร้างไป เพราะเสียหายจากน้ำท่วมและไม่มีพระอยู่ (ลดาวัลย์ วรรณบูรณ์, 2543) ต่อมาถ้วน (คำว่า “ถ้วน” หมายถึง วิหาร เจดีย์ กุฎិ อนุสาวรีย์ พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน 2525, 106) ซึ่งสร้างที่วัดกลางทຽดโถรมลงอิก ผู้ว่าราชการจังหวัดขณะนั้นคือ นายพันเอกพระเริงรุกปัจจามิตร (ทอง รักสงบ) พร้อมด้วยประชาชนชาวนครราชสีมาต้องการสร้างที่บรรจุอัฐิให้ท่านใหม่เป็นอนุสาวรีย์ เพื่อเป็นการยกย่องเชิดชูไว้กรรมความดีของท่าน โดยพิจารณาสถานที่ดังของอนุสาวรีย์ให้ประดิษฐานที่ประตูเมืองด้านตะวันตกมีชื่อว่า “ประตูชุมพล” เมื่อปี พ.ศ. 2477 ปัจจุบันประตูนี้อยู่ใจกลางของเมืองนครราชสีมา (ลิขิต ประชา 2510, 7)

การก่อสร้างอนุสาวรีย์เกิดขึ้นด้วยความรัก ความร่วมมือร่วมใจของชาวนครราชสีมาที่มีจิตศรัทธาร่วมกันบริจาคเหรียญหนึ่งสตางค์ແลงคนละหนึ่งเหรียญได้ นำหนัก 380 กิโลกรัม แล้วหล่อรูปท้าวสูรนารีด้วยทองแดงขนาดเท่าตัวจริงในที่ยืนมีอ ขาวถือดาบทึ่งปลายลง มือซ้ายท้าวสะเอว แต่งกายด้วยผ้าผู้งย秸秆หน้า เสื้อกรองทองห่ม ผ้าสไบ ทางราชการมอบให้กองหัตถศิลป์ กรมศิลปากร เป็นผู้ออกแบบ ปั้นหล่อโดย ศาสตราจารย์ศิลป์ พีระศรี สร้างเสร็จเมื่อวันที่ 15 มกราคม 2477 แล้วนำอัญชองท่านมาบรรจุไว้ที่ฐานรองรับ จัดพิธีบวงสรวงเฉลิมฉลองในวันที่ 23 มีนาคม 2477 เป็นปีแรก จัดงาน 15 วัน 15 คืน โดยให้ความสำคัญว่าวันที่ 23 มีนาคม เป็นวันที่ท้าวสูรนารีได้รับขัยชนะจากกองทัพของเจ้าอนุวงศ์ (ลิขิต ประชา 2510, 65-70)

การสร้างอนุสาวรีย์ก็เพื่อให้เป็นเครื่องเตือนใจแก่อนุชนรุ่นหลังให้เป็นตัวอย่างในด้านความกล้าหาญเสียสละเพื่อป้องประเทศชาติ บริเวณข้างแท่นอนุสาวรีย์ได้สร้างแผ่นทองแดงรูปเสมาเจริญกิจมรติดไว้ทั้งด้านหน้าและด้านหลัง (คุภากผนวก ค)

หลังจากก่อสร้างอนุสาวรีย์ พ.ศ. 2477 แล้วจนกระทั่งถึง พ.ศ. 2510 เวลาผ่านมา 33 ปี เมืองนครราชสีมา มีความเจริญขึ้นกว่าเดิมมาก ปรากฏว่ามีการสร้างอาคารสูงหลายอาคารทางด้านหน้าและด้านหลังอนุสาวรีย์ ทำให้อุนุสาวรีย์ดูไม่สง่างามเท่าที่ควร ใน พ.ศ. 2510 ประชาชนชาวนครราชสีมาจึงได้พิจารณาบูรณะฐานรองรับอนุสาวรีย์ขึ้นใหม่ ณ ที่เดิมคือที่ประตูชุมพล โดยมีนายสวัสดิวงศ์ ปฏิทัศน์ ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธานพร้อมด้วยข้าราชการและประชาชนชาวจังหวัดนครราชสีมาร่วมกับคณะกรรมการจัดงานฉลองอนุสาวรีย์ จัดสร้างฐานแท่นใหม่โดยยกสูงขึ้นกว่าเดิม (เดิมอนุสาวรีย์อยู่สูงกว่าพื้นเพียงเล็กน้อย) มีความสูงจากระดับพื้นดิน 6.25 เมตร มองให้กรมศิลปากรเป็นผู้ออกแบบ และในการก่อสร้างฐานรองรับใหม่มีการเคลื่อนย้ายอนุสาวรีย์จากสถานที่เดิมมาประดิษฐาน ณ ฐานแท่นชั่วคราวที่สนามหน้าศาลากลางจังหวัดเพื่อทำการก่อสร้างฐาน แท่นเดิมใหม่ ก่อนการเคลื่อนย้ายมีการทำพิธีบวงสรวงดวงวิญญาณท้าวสูรนารี เมื่อวันที่ 23 มีนาคม 2510 และเมื่อได้ดำเนินการก่อสร้างเสร็จเรียบร้อยแล้วกันนั้นจึงได้ทำพิธีเคลื่อนย้ายอนุสาวรีย์ท้าวสูรนารี ณ ฐานแท่นชั่วคราวในสนามหน้าศาลากลางจังหวัดนครราชสีมากลับไปประดิษฐาน ณ แท่นฐานที่สร้างใหม่ที่เดิม ณ ประตูชุมพลเมื่อวันที่ 29 พฤษภาคม 2510 และว่าการทำพิธีบวงสรวงสังเวยวิญญาณของท้าวสูรนารี ทั้งพิธีพุทธและ

พิชัยราหมณ์ และได้แบ่งอธิส่วนหนึ่งของท่านกลับคืนไปไว้ที่วัดศาลาลอยด้วย เนื่องจากอธิของท่านเคยอยู่ที่วัดนี้มาก่อนและชาวชุมชนมีความเคารพนับถือท้าวสูรนารีมาก เมื่อนำอธิของท้าวสูรนารีบรรจุไว้ที่วัดศาลาลอย ทำให้มีประชาชนมากราบไหว้สักการะบูชา บนบานและแก้บนเป็นประจำ เช่นเดียวกับที่อนุสาวรีย์ท้าวสูรนารี ปัจจุบันอธิของท่านจึงมีอยู่ที่สถานที่ทั้ง 2 แห่งนี้ และมีประชาชนไปกราบไหว้สักการะบูชา บนบานและแก้บนตลอดเวลา (ลิขิต ประชา 2510, 25-30)

3. สภาพจังหวัดนครราชสีมาในปัจจุบัน

จังหวัดนครราชสีมา ตั้งอยู่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย ห่างจากกรุงเทพฯ 255 กิโลเมตร มีพื้นที่ทั้งหมด 20,493.964 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 12,808.728 ไร่ เป็นจังหวัดที่มีพื้นที่มากที่สุดของประเทศไทย มีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดใกล้เคียง ดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ จังหวัดชัยภูมิ และจังหวัดขอนแก่น
ทิศใต้	ติดต่อกับ จังหวัดศรีสะเกษ จังหวัดปราจีนบุรี
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ จังหวัดบุรีรัมย์
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ จังหวัดสระบุรีและจังหวัดลพบุรี

จังหวัดนครราชสีมาแบ่งเขตการปกครองออกเป็น 26 อำเภอ 6 กิ่งอำเภอ 287 ตำบล 3,398 หมู่บ้าน 46 เทศบาล มีประชากรทั้งสิ้น 2,534,287 คน อำเภอที่มีประชากรที่มากที่สุดคือ อำเภอเมือง จำนวน 424,191 คน (สำนักงานสถิติจังหวัดนครราชสีมา 2542, 2)

ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมเป็นอาชีพหลัก เนื่องจากจังหวัดนครราชสีมาเป็นจังหวัดใหญ่ จึงมีประชาชนอพยพเข้ามาอยู่อาศัยเป็นจำนวนมาก ทำให้มีชนบทธรรมเนียมประเพณีแตกต่างกัน ประชากรในจังหวัดนครราชสีมา มีกุลุ่มชาติพันธุ์ต่างๆ ดังนี้ (ปรีชา อุยตรากุล 2541, 193 – 197)

1. มอง อพยพเข้ามาในจังหวัดนครราชสีมา 2 ครั้ง คือ ครั้งแรกสมัยพระเจ้าชนบุรี มาตั้งบ้านเรือนที่บ้านพลับพลา อำเภอโชเชย และอีกพากหนึ่งมาอยู่ที่บริเวณใน

เมืองนครราชสีมา ครั้งที่ 2 กลุ่มมอยอพยพเข้ามา ในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว เมื่อเกิดกบฏเจ้าอนุวงศ์แห่งเวียงจันทน์ พ.ศ. 2336 ที่เมืองนครราชสีมา ทหารมอยได้ช่วยไทยสู้รบ เมื่อเสร็จศึกแล้ว ทหารมอยเดินกลับทางเมืองปักธงชัย เพราะเห็นว่าทางใกล้ ทหารมอยได้เห็นลักษณะภูมิประเทศอันอุดมสมบูรณ์ของเมืองปักธงชัยเกิดความพอใจ ได้พากันอพยพมาตั้งบ้านเรือนอยู่จังหวัดปัจจุบันใช้ภาษาમોય และมีวัฒนธรรมประเพณีของตนเอง

2. บวนพุงคำ เดิมมีภูมิลำเนาอยู่ที่อำเภอเชียงแสน จังหวัดเชียงราย ถูกการตัดต้อนลงมาเมื่อ พ.ศ. 2347 ครั้งแรกมาตั้งบ้านเรือนอยู่ที่ อำเภอเส้าไห้ จังหวัดสระบุรี ต่อมาเจ้าเมืองสระบุรีมีความประสงค์จะตั้งกองเลี้ยงโโคขึ้นในท้องที่เมืองครจรัตน์ (ปัจจุบัน คืออำเภอสีคิ้ว) จึงไปแบ่งชาวบ้านจากอำเภอเส้าไห้ให้มาอยู่ที่ อำเภอสีคิ้ว ต่อมามีศึกเจ้าอนุวงศ์ กองทัพไทยมีชัยชนะได้เมืองเวียงจันทน์ ตอนขากลับ ได้กวาดต้อนเชลยมาด้วยซึ่งก้มีเชลยที่เป็นชาวบ้าน (คือ บวนเมืองเชียงแสนที่ถูกแบ่งไปอยู่เมืองเวียงจันทน์ในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช) พอมารถึงอำเภอสีคิ้ว ก็พบชาวบ้านซึ่งมีเชื้อสายเดียวกันกับพวกตนจึงขออนุญาตตั้งบ้านเรือนอยู่ร่วมกับชาวบ้านอำเภอสีคิ้ว ใช้ภาษาและมีวัฒนธรรมประเพณีของตนเอง

3. เบนร กลุ่มชาติพันธุ์เบนร มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับคนไทยโดยเฉพาะทางด้านการค้าขายแลกเปลี่ยนสินค้าระหว่างเบนรกับคนไทยโดยส่วนใหญ่เชื่อกันว่าในอดีตมีชุมชนเบนรมาตั้งหลักแหล่งอยู่บริเวณอกเมืองนครราชสีมา เนื่องจากมีชื่อบ้านนามเมืองใกล้เคียงกับภาษาเบนร ปัจจุบันพบว่า มีชุมชนที่พูดภาษาเบนร ที่บ้านหนองใหญ่ ตำบลหินคาด อำเภอค่านขุนทด ที่บ้านถนนโถง ตำบลตะขบ อำเภอปักธงชัย ที่บ้านหนองกะทุ่ม บ้านหัวทำงาน อำเภอหนองบุญมาก บ้านตะโกเบนรและอิก hairyหมู่บ้านในอำเภอหัวயແຄດ

4. ลาว หรือไทยอีสาน กลุ่มชาติพันธุ์ลาวเป็นกลุ่มนี้ที่มีจำนวนประชากรมากรองจากกลุ่มไทยโดยส่วนใหญ่ อพยพมาจากฝั่งขวาแม่น้ำโขงตั้งแต่สมัยอยุธยาตอนปลาย จนถึงกรุงรัตนโกสินทร์ตอนต้น และตั้งหลักแหล่งอยู่ทั่วในเขตจังหวัดนครราชสีมา อำเภอที่มีกลุ่มชุมชนที่พูดภาษาไทยอีสานมาก คือ บัวใหญ่ ประเทศไทย หัวຍແຄດ ชุมพวง และสีคิ้ว

5. ไทย กลุ่มชาติพันธุ์ที่อยู่ในนครราชสีมาเรียกอีกอย่างว่า ไทยโคราช เป็นคนกลุ่มใหญ่ที่สุดในจังหวัดนครราชสีมา คนกลุ่มนี้ใช้ภาษาเมืองไทยในส่วนกลางเพียงแต่เสียงวรรณยุกต์เพียงไปบ้าง

6. จีน ชาวจีนเข้ามาตั้งหลักแหล่งเพื่อทำการค้าในนครราชสีมา ประมาณรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว และเริ่มนิรmanาขึ้นในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว เมื่อสร้างทรงรถไฟสัญครราชสีมาเสร็จ กลุ่มชาวจีนส่วนใหญ่จะตั้งหลักแหล่งในตัวเมืองนครราชสีมา

7. ชาวบุน กลุ่มชาติพันธุ์นี้เรียกตัวเองว่า ญัชกร หรือ เนียะกุล ซึ่งหมายถึงคนภูเขา ในขณะที่คนอื่นๆ เรียกพวกเขาว่า ชาวบุน คนกลุ่มนี้ปัจจุบันตั้งหลักแหล่งอยู่ที่บ้านพระบึง บ้านวังตะเคียน บ้านกลาง บ้านตะขบ ตำบลตะขบ อําเภอปักธงชัย บ้านตั้งชัน ตำบลมะเขี่หิน บ้านนากราด ตำบลโโคกระชาย อําเภอครบุรี ใช้ภาษาพูดตระกูลญู-เบนร นอกจากจังหวัดนครราชสีมาแล้วยังมีชาวบุนอาศัยอยู่บ้างพื้นที่ของจังหวัดชัยภูมิและเพชรบูรณ์

8. ส่วย (กุย) เป็นกลุ่มชาติพันธุ์ที่พยพมาจากจังหวัดสุรินทร์ ศรีสะเกษ บุรีรัมย์ เพื่อตั้งหลักแหล่งที่มาหากินอยู่บริเวณรอยต่อระหว่างจังหวัดนครราชสีมากับจังหวัดบุรีรัมย์ คือ อําเภอห้วยแดง ชาวส่วยเหล่านี้อพยพเข้ามาประมาณ 80 ปีมาแล้ว ปัจจุบันยังคงรักษาวัฒธรรมส่วย ใช้ภาษาพูดคือ ภาษาส่วย

9. แวง เป็นกลุ่มชาวชิกซ์ที่มีถิ่นฐานเดิมอยู่ที่แคว้นปัจจุบันประเทศอินเดีย อพยพเข้ามาอยู่ปลายรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ใช้ภาษาจากปัจจุบันนี้ภาษาอังกฤษ ภาษาไทย โดยเฉพาะคนแก่ที่อยู่จังหวัดนครราชสีมามานานจะใช้ภาษาสำเนียงโคราชด้วย

ลักษณะความเชื่อที่มีต่ออนุสาวรีย์ท้าวสุรนารี

ความเชื่อ (Belief) หมายถึง ความคิดที่จะยอมรับในสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือเรื่องใดเรื่องหนึ่งว่าเป็นความจริงหรือเป็นไปได้

ลักษณะความเชื่อในการศึกษาครั้งนี้ หมายถึง ความคิด ความรู้สึก หรือการให้ความหมายที่มีต่ออนุสาวรีย์ท้าวสูรนารี

ไทเลอร์ (Tylor 1871, 1 อ้างถึงใน สมบูรณ์ สุขสารัญ 2530, 13-14) กล่าวว่า ความเชื่อ มีลักษณะเป็นนามธรรมซึ่งเชื่อมโยงระหว่างบุคคลกับกลุ่มชน และระหว่างกลุ่มชนกับสภาพแวดล้อม แม้ว่าแต่ละบุคคลจะมีความเชื่อของตนเอง แต่ระบบความเชื่อของบุคคลก็เป็นพื้นฐานรองรับการอยู่ร่วมกันของกลุ่มชน เพราะบุคคลที่อยู่ในกลุ่มชนเดียวกันจะผ่านการเรียนรู้ทางสังคมคล้ายคลึงกัน และการศึกษาถึงวิถีชีวิตของกลุ่มสังคมสิ่งที่สะท้อนภาพให้เห็นได้อย่างหนึ่งก็คือ ความเชื่อนั้นเอง

โครงสร้างทางสังคมของจังหวัดนครราชสีมา เป็นโครงสร้างทางสังคมที่มีขนาดใหญ่ ประกอบไปด้วยสถาบันต่างๆ และกลุ่มนบุคคลที่มีสถานภาพ บทบาท หน้าที่แตกต่างกันทางสังคม ความสัมพันธ์จะมีแบบแผนที่ชัดเจนแน่นอน ภายใต้สถาบันกฎหมายและสถาบันการปกครองของประเทศ การอยู่ร่วมกันของคนจำนวนมากต้องมีกฎระเบียบเข้ามาควบคุมดูแล เพื่อให้สังคมราบรื่นสงบสุข การจัดระเบียบจึงเป็นความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและกลุ่มคนในสังคม ซึ่งอาจมีความสงบสุข สามัคคี หรือขัดแย้งแข่งขันกันก็ได้ ทั้งนี้ เพราะแต่ละคนมีความต้องการแตกต่างกัน การจะให้สังคมราบรื่นสงบสุข นอกจากกฎหมาย กฎระเบียบแล้ว สิ่งที่ยึดเหนี่ยวให้สังคมดำเนินไปคือค่านิยมหนึ่งก็คือระบบความเชื่อและศาสนา ดังที่ สไปโร (Spiro 1969, 101 อ้างถึงใน ยศ สันตสมบัติ 2537, 201) กล่าวว่า ศาสนาเป็นสถาบันทางสังคมทำหน้าที่ตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางด้านจิตใจของมนุษย์ ศาสนาให้คำอธิบาย วิธีคิด ระบบความเชื่อ ทำหน้าที่ลดความขัดแย้งและความวิตกกังวลให้ความมั่นใจ เป็นหลักประกันความต่อเนื่องและราบรื่นของสังคม ส่วนเดอร์ไคเม (Derkheim 1971, 28-36 อ้างถึงใน ยศ สันตสมบัติ 2537, 201) กล่าวว่า ศาสนาเป็นพลังในการสร้างความสมานฉันท์ เป็นที่มาของสำนึกร่วม ศาสนาจึงเป็นกลไกสำคัญในการควบคุมรักษาภูมิภาคที่กติกา และความเป็นระเบียบเรียบร้อยของสังคม และวัชรา คลายนาทร (2530, 82-83) กล่าวว่า หน้าที่สำคัญของสถาบันศาสนาคือ ช่วยตอบสนองความต้องการทางด้านจิตใจ สร้างขวัญและกำลังใจในการต่อสู้กับปัญหา และอุปสรรคต่างๆ ที่เกิดขึ้น และยังทำหน้าที่ควบคุมด้านความประพฤติและศีลธรรมด้วย

นอกจากนี้ยังช่วยจัดระเบียบโครงการสร้างทางสังคมให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เกื้อหนุน ความสัมพันธ์ของสถาบันอื่น ๆ ให้มีระเบียบแบบแผนที่ดี

บทบาทหน้าที่ของศาสนาประการหนึ่งคือ มีส่วนช่วยจัดระเบียบโครงการสร้างทางสังคม อนุสาวรีย์ท้าวสุรนารีซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของระบบความเชื่อทางศาสนาจึงมีส่วนช่วยให้การปักครองของจังหวัดนครราชสีมาดำเนินไปอย่างมีระเบียบเรียบร้อย ประชาชนชาวนครราชสีมาส่วนใหญ่ตระหนักรถึงความสำคัญของอนุสาวรีย์และมีความเชื่อในความศักดิ์สิทธิ์ในอนุสาวรีย์ท้าวสุรนารีมาก จึงได้ถ่ายทอดความเชื่อถือและพิธีกรรมไปสู่ลูกหลาน หากจะพิจารณาถึงลักษณะความเชื่อของชาวจังหวัดนครราชสีมาที่มีต่ออนุสาวรีย์ท้าวสุรนารีจะสืบความหมายได้ดังนี้

1. อนุสาวรีย์ท้าวสุรนารีเป็นสัญลักษณ์ประจำจังหวัดนครราชสีมา

อนุสาวรีย์ท้าวสุรนารีเกิดขึ้นมาจากการร่วมมือร่วมใจของชาวนครราชสีมาเมื่อ พ.ศ. 2477 โดยการบริจากเหรียญหนึ่งสถาการ์ดแห่งคนละหนึ่งเหรียญแล้วหล่อเป็นรูปท้าวสุรนารี นำอธิษฐานท่านมาบรรจุไว้ที่ฐาน ทำพิธีอัญเชิญดวงวิญญาณของท่านมาสถิตอยู่ ประชาชนจึงพากันกราบไหว้สักการะบูชา และกล่าวขานถึงความศักดิ์สิทธิ์ของท่าน การร่วมกันก่อสร้างอนุสาวรีย์ทำให้ประชาชนส่วนใหญ่รู้สึกว่าอนุสาวรีย์แห่งนี้มีความสำคัญและเป็นของชาวจังหวัดนครราชสีมาอย่างแท้จริง

ชาวนครราชสีมาส่วนใหญ่มีความเชื่อว่าอนุสาวรีย์ท้าวสุรนารีมีความศักดิ์สิทธิ์ และมีความสำคัญต่อชาติ อนุสาวรีย์จึงเป็นสัญลักษณ์ (symbol) เชิงรูปลักษณ์ที่สื่อความหมายได้ เพราะอนุสาวรีย์สามารถอธิบายประวัติความเป็นมาของเมืองนครราชสีมา ในครั้งกบฏเจ้าอนุวงศ์ที่ขาวเมืองนครราชสีมาอยомเสียสละเดือดเนื้อเพื่อกอบกู้อิสรภาพให้ชาติไทยโดยมีท้าวสุรนารีเป็นผู้นำการต่อสู้ครั้งนั้น และยังสื่อให้เห็นภาพของท้าวสุรนารีว่าเป็นผู้หฤทัยที่มีความกล้าหาญเด็ดเดี่ยว ชาวนครราชสีมาสรักภักดีกับภูมิใจในวีรกรรมครั้งนี้มาก เพราะเป็นที่กล่าวขานความมีชื่อเสียงในความรักชาติ ความจงรักภักดีต่อบ้านเมือง และต่อมาได้เป็นที่ยอมรับถึงความศักดิ์สิทธิ์

2. อนุสาวรีย์ท้าวสูรนารีเป็นรูปเคрапศักดิ์สิทธิ์คู่บ้านกู่เมืองของจังหวัดนครราชสีมา

หลังจากสร้างอนุสาวรีย์ท้าวสูรนารีเสร็จแล้วทางจังหวัดได้จัดให้มีพิธีกรรมต่างๆ ขึ้น คือ พิธีเฉลิมฉลอง พิธีบวงสรวงดวงวิญญาณ พิธีสักการะบูชา ในวันเดียวกัน คือวันที่ 23 มีนาคม 2477 เป็นครั้งแรกและจัดทำมาเป็นประจำทุกปี พิธีกรรมเหล่านี้ทำให้ท้าวสูรนารีเปลี่ยนผ่านภาวะจากบุคคลธรรมดา成สู่ภาวะแห่งความเป็นเทพศักดิ์สิทธิ์ การที่ทางราชการและประชาชนประกอบพิธีกรรมชี้ช้า ทำให้อนุสาวรีย์ท้าวสูรนารีกล้ายิ่งเป็นรูปเคрапที่นับวันจะมีความหลังมากขึ้น เพราะมีการเล่าขานถึงอิทธิฤทธิ์ป้าภูหาริย์ที่สามารถบดบังดาลให้ผู้มาสักการะขอพร บนบาน ประสบความสำเร็จอย่างที่หวังไว้ได้

3. อนุสาวรีย์ท้าวสูรนารีมีวิญญาณคุ้มปกปักษากาแฟและบันดาลโชคดีให้

ผู้มาเคารพสักการะบูชาอนุสาวรีย์ท้าวสูรนารี ส่วนมากจะทราบประวัติความเป็นมาของอนุสาวรีย์แห่งนี้มาบ้างจากคำบอกเล่าต่อๆ กันมาและเป็นที่รับรู้กันโดยทั่วไปว่า การสร้างอนุสาวรีย์มีการนำอัฐิของท่านส่วนหนึ่งมาบรรจุใต้ฐานอนุสาวรีย์ ตามประเพณีในสังคมไทยเมื่อบรรพนุรุษเสียชีวิตแล้วจึงนำกระดูกใส่โ哥ศไว้เพื่อให้ลูกหลานสักการะบูชา แต่ในฐานะที่ท้าวสูรนารีเป็นบุคคลสำคัญของชาติจึงสร้างเป็นอนุสาวรีย์ขึ้นเพื่อรำลึกถึงคุณงามความดี ปัจจุบันมีคนไปกราบไหว้สักการะบูชาและบนบานศาลกล่าวจำนวนมาก เป็นการแสดงออกถึงการยกย่องท่านขึ้นเป็นวิญญาณศักดิ์สิทธิ์หรือเทพผู้พิทักษ์

เมื่อสร้างอนุสาวรีย์ขึ้นและมีพิธีกรรมการบวงสรวงดวงวิญญาณเมื่อวันที่ 23 มีนาคม 2477 เป็นครั้งแรกนั้นมีทั้งพิธีพุทธและพิธีพราหมณ์ผสมกัน ในส่วนของพิธีพราหมณ์มีการอ่านโองการถวาย ส่วนหนึ่งของโองการกล่าวถึงการเชิญวิญญาณท่านมาสิงสถิตเพื่อให้ลูกหลานน้อมสักการะบูชาและเชิญวิญญาณรับเครื่องเซ่นสังเวย นอกจากนี้ยังเรียกท่านว่า “พระแม่ท่าน” ด้วยซึ่งเท่ากับเป็นการยกย่องว่าท่านเป็นเทพผู้ศักดิ์สิทธิ์ ดังตัวอย่างบางตอนจากการ “...ในโอกาสที่ข้าราชการพ่อค้าและประชาชน มีความสุขแก่มีปลื้มเปริ่มกมลด้วยกักดิร่วมกันจัดสร้างอนุสาวรีย์พระแม่ท่าน...เพื่อเพิ่มพูนพระเกียรติและบารมีแก่พระแม่ท่าน จึงขอทูลเชิญให้เสด็จฯ ทรงรัลกลับมาสถิตเป็นรูปปั้นมิตรเพื่อลูกหลานน้อมสักการะบูชา...เชิญพระแม่ท่านเสด็จฯ ลงมาประทับและรับเครื่องเสวย ซึ่งลูกหลานน้อมจัตุมาให้เสวยอย่างอร่อยล้ำ มีหัวหมูนายศรี สามคำ เปี๊คไก่ กุ้งพลาบ้ำ

และผลໄໄມ້ ເຄື່ອງຈັນອັບ ກລັວຍອ້ອຍ...ທີ່ຄວາມວານຂນມຕົ້ມແດງຕົ້ມຂາວອິກນໍ້າຈັນທີ່ອັນໄອຊາ ເສີ່ງເຄີມເຫື່ງພຣະແມ່ທ່ານແສດິຈຳມາຮັບເຄື່ອງບັດປລືແລະເນື່ອເສວຍໂກໜາສາລີເປັນທີ່ສໍາຮາຽ ແລ້ວ ຂອພຣະແມ່ທ່ານໄດ້ໄປຮອຍອຍຊີແກ່ລູກແກ້ວໜ້າທີ່ທຸກຄົນໃໝ່ມີທຣພຍ໌ສຸກງຄາຣແລ້ວລື້ນໄລ ນາທັນພັນພາທີໂຮຄາກີໄດ້ ຈານເປີຍດເບີຍນ ປະສບສຸຂວັດນເສດີຍພລະໄພສາລີມີອາຍຸຢືນ ຍາວານານວຣຣມວິໄລ..." (ລົງທຶນ ປະຊາ 2510, 92)

ພົມກຣມນີ້ທຳໄຫຼູ້ທີ່ໄດ້ພັບເຫັນ ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມພົມ ເກີດຄວາມຮູ້ສຶກວ່າທ່ານມີສັດນກາພເປັນ ເຫັນຜູ້ສັກລິສິຖິງແລະສັດຕອບູ້ທີ່ອຸນສາວີຣີ໌ ຄອຍຂ່າຍແລ້ວປົກປ້ອງບ້ານເມືອງແລະປະຈານໃໝ່ ອູ້ເຍື່ນເປັນສູງ ມີຄວາມປລອດກັບຈາກອັນຕរາຍຕ່າງ ຈາ ເມື່ອມີຄວາມເດືອດຮ້ອນໄຟ່ວ່າເຮື່ອງໄດຈະໄປ ກຣານໄຫວ້ສັກກະບູ້ຈະແບນບານສາລກລ່າວ ເພື່ອຂອໃນສົ່ງທີ່ຕົນຕ້ອງກາຮເຊ່ານ ເມື່ອຮັ້ງທີ່ ເກືອນນູລັບນທີ່ຈັງຫວັນຄຣາຈສິນມີຮອຍທ້າວອາງພັງທລາຍ ເມື່ອປີ ພ.ສ. 2533 ຜູ້ວ່າຮາກກາຮ ຈັງຫວັດແລະບໍ່ໄວ້ວ່າ ທີ່ມີຄວາມປລອດກັບທ້າວສູນນາຣີຂ່າຍປົກປ້ອງກັກຍາເຂົ້ອນ ນູລັບນໄວ້ດ້ວຍ ຜົ່ງເມືອນຄຣາຈສິນໄດ້ຜ່ານເຫດຸກກາຮົົມຕົ້ນນັ້ນມາດ້ວຍຕີ ຖຸກຄົນເຊື່ອວ່າເປັນ ເພະປາກີຫາຣີ໌ຂອງຄວງວິຫຼຸງຄູາພທ້າວສູນນາຣີ ທຳໄຫ້ເມືອນຄຣາຈສິນປລອດກັບ

4. ອຸນສາວີຣີ໌ທ້າວສູນນາຣີທຳໄຫ້ເກີດຄວາມໄກລ້ືຈົດເສມືອນເປັນບຣພນຸຮູມຂອງທຸກຄົນ

ປະຈານຈາວຈັງຫວັນຄຣາຈສິນແລະຈັງຫວັດໄກລ້ືເຄີຍໄຫ້ຄວາມສຳຄັງກັນ ອຸນສາວີຣີ໌ທ້າວສູນນາຣີນາກ ຖຸກຄົນຄະຈະມີຄວາມຮູ້ສຶກເໜີອັນກັນວ່າທ້າວສູນນາຣີເປີຍນເສມືອນ ດັ່ງໃຫ້ຕໍ່ເຮັດວຽກ ຂານວ່າ “ຄູ່ມູນຢ່າໂນ” ເປັນສື່ອໃນດ້ານຄວາມເຊື່ອຮ່ວມກັນ ຮັດງາກທີ່ມີກາຮສ້າງອຸນສາວີຣີ໌ ທ້າວສູນນາຣີ ແລະຈັດໄຫ້ພົມທີ່ບວງສ່າງຄວງວິຫຼຸງຄູາພທ້າວສູນນາຣີຈະເປັນທີ່ສັດ ຂອງຄວງວິຫຼຸງຄູາພທ້າວສູນນາຣີຈີ່ເປັນອົມຕະ ຄອຍວານເວີຍນຂ່າຍແລ້ວປົກປ້ອງຄຸ້ມຄອງອັນຕරາຍ ຕ່າງ ກ່າວລູກຫລານຂອງທ່ານ ກາຍອມຮັບຄວາມສັກລິສິຖິງນີ້ຈະແສດງອອກດ້ວຍກາຮທຳພົມ ໂດຍໄຫ້ອຸນສາວີຣີ໌ອັນເປັນຕົວແທນຂອງທ້າວສູນນາຣີທີ່ເປັນຮູ່ປຣຣນ

คนที่คิดว่าเป็นลูกหลานของท้าวสุรนารีนั้น จะเกิดความรู้สึกเหมือนกับว่า อนุสาวรีย์ของท่านมีชีวิตสัมผัสได้ สามารถเคลื่อนไหว รู้สึก-รู้หน้าเช่นเดียวกับมนุษย์ ธรรมชาติ จึงเกิดความผูกพันกับคุณบ่าไม้อยู่ในจิตใจ และต้องการให้คุณบ่าไม้อยู่คู่กับ จังหวัดนครราชสีมาตลอดไป ผู้วิจัยได้ตั้งคำถามตามชาวบ้านทั่วไปว่า หากในอนาคต จังหวัดนครราชสีมาซึ่งเป็นจังหวัดใหญ่มาก แบ่งเขตการปกครองออกเป็น 2-3 จังหวัด จะเห็นด้วยหรือไม่ คำตอบที่ได้รับทุกคนจะตอบว่า ไม่เห็นด้วย และไม่ต้องการให้เกิดขึ้น หากสามารถต่อต้านได้จะรวมพลังกันให้คงอยู่เหมือนเดิม เพราะเกรงว่าหากมีการแบ่งเขต แล้วตนก็จะไม่ได้เป็นลูกหลานบ่าไม่ซึ่งรับไม่ได้และไม่ยอมรับเด็ขาด นับว่าท้าวสุรนารีมี อิทธิพลต่อจิตใจของชาวนครราชสีมาอย่างมาก ปัจจุบันทุกอำเภอ มีอนุสาวรีย์ท้าวสุรนารี จำลองประจำอยู่เพื่อสักการะบูชาและปฏิบัติพิธีกรรม ยกเว้นอำเภอตึ้งใหม่เท่านั้นที่ไม่มี แม้แต่ในบริเวณที่ตั้งของกองทัพภาคที่ 2 မณฑลทหารบกที่ 21 ก็มีฐานจำลองของ ท้าวสุรนารีไว้สำหรับสักการะบูชาด้วย ความผูกพันใกล้ชิดจึงมีมาก (ภูมิสิทธิ์ วงศ์รี, 2543)

5. ความเชื่อเกี่ยวกับการนำตราสัญลักษณ์รูปอนุสาวรีย์ท้าวสุรนารีและชื่อ ท้าวสุรนารีมาใช้

อนุสาวรีย์ท้าวสุรนารีเป็นตราสัญลักษณ์ประจำจังหวัดนครราชสีมา เป็นความ ภูมิใจของชาวจังหวัดนครราชสีมาที่มีวิรรถรีมีความเฉลียวฉลาดกล้าหาญเสียสละ และ จริงกังดีต่อชาติบ้านเมือง อนุสาวรีย์แห่งนี้จึงเป็นศูนย์รวมจิตใจของชาวจังหวัด นครราชสีมา เป็นตัวอย่างของการประกอบความดีที่ควรยกย่อง เมื่อเห็นอนุสาวรีย์ทุกครั้ง จึงเป็นการกระตุ้นจิตสำนึกให้ระลึกถึงคุณงามความดีของท่านคงกล่าว

นอกจากอนุสาวรีย์ท้าวสุรนารีเป็นตราสัญลักษณ์ของจังหวัดนครราชสีมาแล้ว ยังมีหน่วยงานที่นำไปตั้งชื่อทั้งหน่วยงานราชการและเอกชนด้วยความรู้สึกภูมิใจ ความ เคารพครับชา ความเชื่อว่าเป็นสิริมงคลและโชคดี เช่น สถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาที่มี โรงเรียนสตรีประจำจังหวัดนครราชสีมา ซึ่งใช้ชื่อว่า โรงเรียนสุรนารีวิทยา สถานศึกษา ระดับอุดมศึกษา ก็ใช้ชื่อว่า มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี กองบัญชาการกองทัพภาคที่ 2 มณฑลทหารบกที่ 21 ใช้ชื่อค่ายทหารว่า ค่ายสุรนารี ใช้ชื่อโรงพยาบาลว่า โรงพยาบาล ค่ายสุรนารี สวนสาธารณะที่กำลังจัดทำที่บริเวณลำตะคง ต.คลองไฝ อ.สีคิ้ว ใช้ชื่อว่า สวนท้าวสุรนารี นอกจากนี้ก็มีชื่อถนนใช้ชื่อว่า ถนนสุรนารี ซอยท้าวสุรนารี บริษัท

ร้านค้าเอกชนใช้ชื่อว่า สุรนารีโกร์น้ำแข็ง บริษัทสุรนารีการพิมพ์ จำกัด บริษัทสุรนารีค้า
วัสดุก่อสร้าง จำกัด บริษัทสุรนารีทรานสปอร์ต จำกัด ห้างหุ้นส่วน สุรนารี-นำทิพย์ จำกัด
สุรนารีบริการ (ปีมน้ำมันเชลล์) ห้างหุ้นส่วนจำกัดสุรนารีบริการ ห้างหุ้นส่วนจำกัด
สุรนารีเบญจวิศว์ จำกัด บริษัทสุรนารีแพทช์กัมพ์ จำกัด บริษัทสุรนารีแม่นเน็มเม้นท์
แอนด์คอนซัลแทนส์ จำกัด สุรนารีสัตตัวแพทช์ สุรนารีสำนักงานบัญชี บริษัทสุรนารีสุรา
จำกัด ร้านสุรนารีหัตถกรรมไทย เป็นต้น นอกจากนี้ยังใช้ตราสัญลักษณ์และชื่อท้าวสุรนารี
บนกล่องสินค้า กระป๋า เสื้อแบบฟอร์ม ปกสนุก หนังสือ ประจำสถานบันการศึกษา หรือ
หนังสือและวัตถุสิ่งของที่จัดทำขึ้นในโอกาสพิเศษ ได้แก่ งานครบรอบปี งานเกษียณอายุ
ราชการ งานนิทรรศการ งานวันเกิด งานนวชาฯ ฯลฯ ตราสัญลักษณ์ที่ปรากฏขึ้นบนสิ่งของ
ที่สร้างขึ้นมาเน้นบัวเป็นอิทธิพลของความผูกพันทางใจ ที่ชาวจังหวัดนครราชสีมาจะสื่อ
ได้เข้าใจร่วมกัน เมื่อมีการใช้ตราสัญลักษณ์หรือชื่อก็จะนึกถึงท่านก่อนเสมอเปรียบเสมือน
ท่านเข้าไปนั่งอยู่ในใจของทุกคนตลอดเวลา

จากภูมิหลังดังกล่าวทำให้เราทราบว่า จังหวัดนครราชสีมาในอดีตเคยเป็นเมือง
หน้าค่ายที่สำคัญมาก่อน จึงมีการสร้างป้อมค่ายประคุเมืองอย่างแข็งแรง ในประวัติศาสตร์
มีเหตุการณ์สำคัญเกิดขึ้นและทำให้เกิดอนุสาวรีย์ท้าวสุรนารี คือ การเกิดภัยเข้าอนุวงศ์
เข้ายึดเมืองนครราชสีมาจึงเกิดการสู้รบขึ้น ในครั้งนั้นคุณหญิงโนเป็นผู้นำชาวนครราชสีมา
เข้าต่อสู้จนได้รับชัยชนะนั้นเป็นวีรสตรีที่มีความกล้าหาญ พระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้า
อยู่หัวจึงสถาปนาให้เป็นท้าวสุรนารี ชาวนครราชสีมาให้ความเคารพนับถือในคุณงาม
ความดี ต่อมาได้สร้างอนุสาวรีย์อย่างถาวรห้าท่าน ความเคารพนับถือเดิมได้เปลี่ยนแปลง
ไปกลยุปเป็นเทิดทูนในฐานะดวงวิญญาณศักดิ์สิทธิ์ประจำเมือง เนื่องจากมีการจัดพิธีกรรม
ที่อนุสาวรีย์ท้าวสุรนารีเป็นประจำทุกปี เป็นการบ้ำให้เห็นถึงความศักดิ์สิทธิ์มากขึ้น
ปัจจุบันทำให้ประชาชนเกิดความรู้สึกและมีความเชื่อว่าท้าวสุรนารีเป็นผู้มีอิทธิฤทธิ์
ปฏิวัติธรรมารถคลบบันดาลสิ่งต่างๆ ได้ จึงพากันมากราบไหว้สักการะบูชา บนบานศาล
กล่าวมากขึ้นทุกวัน